

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ЯК ЕЛЕМЕНТ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Завгородько С.В., здоб. ОС «магістр»
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.О. Велісва**
Державний біотехнологічний університет

Фінансовий стан підприємства характеризується широким колом показників, що відображають наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів. Визначення фінансового стану на ту чи іншу дату допомагає відповісти на питання, наскільки правильно підприємство управляло фінансовими ресурсами протягом періоду, що передував цій даті.

Існує багато різноманітних методів аналізу фінансового стану. В нашій країні за досвідом економічно розвинених країн все більшого розповсюдження отримує методика, що заснована на розрахунку і використанні системи коефіцієнтів.

Взагалі, аналіз фінансової звітності – це процес, за допомогою якого оцінюють минуле та теперішнє становище і результати діяльності організації.

Для того, аби визначити фінансове становище підприємства використовується ряд характеристик, які найбільш повно і точно показують його становище. Проводять аналіз фінансового стану підприємства, зазвичай, за допомогою інструментів фінансового аналізу, таких як:

- аналіз структури балансу;
- розрахунок коефіцієнтів ліквідності;
- розрахунок коефіцієнтів рентабельності;
- розрахунок коефіцієнтів ділової активності;
- розрахунок коефіцієнтів фінансової стійкості;
- розрахунок коефіцієнтів вірогідності банкрутства.

Взагалі, відомо що основними цілями аналізу фінансового стану підприємства є:

- визначення фінансового положення підприємства;
- виявлення основних факторів, що викликають зміни у фінансовому стані;
- прогнозування основних тенденцій фінансового стану підприємства.

Як відомо, інформаційною базою для розрахунку показників підприємства слугує фінансова звітність, яка слугує основним джерелом інформації про його фінансово – господарську діяльність.

Всебічне та детальне вивчення звітності розкриває причини досягнутих успіхів, а також недоліків по роботі підприємства.

Згідно з Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» застосовуються такі форми фінансової звітності, як:

- балансу (звіту про фінансовий стан) (Форма №1);
- звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід) (Форма №2);
- звіту про рух грошових коштів (Форма №3);
- звіту про власний капітал (Форма №4);
- приміток до фінансової звітності (Форма №5);

Річна фінансова звітність дає уявлення про фінансово – господарську діяльність підприємства і являється точкою відліку для складання річного фінансового плану.

Трансформація бухгалтерської звітності в фінансову звітність відбувається в результаті проведення коректування в бухгалтерській звітності, у відповідності з цілями фінансового аналізу підприємства. Потрібно також відзначити що у вітчизняній практиці фінансового аналізу використовуються аналітичні форми бухгалтерської звітності.

Загалом комплексна оцінка фінансової звітності підприємства передбачає визначення економічного потенціалу суб'єкта господарювання або, іншими словами, вона дає змогу забезпечити ідентифікацію його місця в економічному середовищі. Оцінка майнового та фінансово – економічного стану підприємства створює необхідну інформаційну базу для прийняття різноманітних управлінських та фінансових рішень щодо проблемних питань купівлі – продажу бізнесу, напрямів виробничого розвитку, залучення чи здійснення інвестицій тощо.

Найбільш інформативною формою для аналізу і оцінки фінансового стану підприємства являється бухгалтерський Баланс (форма №1). В ньому фіксують вартість залишків майна, матеріалів, фінансів, власний капітал, фонди, прибуток, зобов'язання, кредити та інші заборгованості.

Одним із суттєвих обмежень Балансу є закладений в ньому принцип використання цін придбання. Всі основні і оборотні засоби оцінюються по поточним цінам їх придбання. В умовах інфляції, росту цін, низького оновлення основних засобів багато статей відображають сукупність однакових по функціональним призначенням, але різних за вартістю облікових об'єктів.

Варто нагадати, що однією із головних цілей функціонування підприємства є саме отримання прибутку. Проте, саме цей показник

відображається в Балансі в недостатньо повному обсязі. Надана в ньому абсолютна величина накопиченого прибутку у розрізі від витрат та обороту реалізації не показує, в результаті чого склалася саме така її величина. Наданий в балансі показник прибутку може загалом бути прибутком абсолютно різних за розміром оборотів і ресурсів підприємства, що використовуються.

Дані по числовим показникам в звітності проводяться мінімум за два роки – звітний та попередній звітному. Якщо дані за період, що передував поточному року, неспівставні з даними за звітний період, то перші із названих даних підлягають коректуванню, виходячи із правил, що встановленні нормативними актами.

Робота по аналізу бухгалтерської звітності повинна задовільняти багато потреб. Коло користувачів включає різноманітні категорії – від серйозних аналітиків до випадкових «любителів». Всі вони керуються загальною метою для досягнення своїх інтересів – оцінити за даними фінансової звітності фінансовий стан організації.

Отже, бухгалтерська інформація повинна надавати достовірне і повне уявлення про майновий і фінансовий стан організації, про його зміни, а також фінансові результати її діяльності. Достовірною, в свою чергу, вважається бухгалтерська звітність, що сформована і складена виходячи з правил, що встановлені нормативними актами по бухгалтерському обліку України. Варто зазначити, що саме при формуванні фінансової звітності організацією повинна бути забезпечена нейтральність інформації, що містяться в ній, тобто виключено одностороннє задоволення інтересів одних груп користувачів перед іншими.

ОБЛІК ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ТА АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Ігнатська І.О., здоб. ОС «магістр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Р.М. Остапенко**
Державний біотехнологічний університет

Облік основних засобів на підприємстві є однією з важливих складових бухгалтерського обліку. Цей процес включає реєстрацію основних засобів, їх інвентаризацію, оцінку та відображення у бухгалтерському обліку. Реєстрація основних засобів полягає у визначенні їх характеристик, таких як назва, тип, вартість, дата